

Anglí, 55 – BARCELONA – tel. 93 038 915
www.benedictinessantperepuelles.cat
2a època – núm. 155 – maig 2019

Amb Ell ressorgirem

És essencial per als cristians tornar a un amor viu amb el Senyor; en cas contrari es té una fe de museu, no la fe de Pasqua... Jesús no és un personatge del passat, és una persona que viu avui; no se la coneix en els llibres de història, se la troba a la vida... Queixant-nos de la vida, fem que la vida acabi essent esclava de les queixes i espiritualment malalta. Es va obrint pas així una espècie de psicologia del sepulcre: tot acaba allà, sense esperança de sortir amb vida... Aquesta és, però la pregunta feridora de la Pasqua: per què busqueu entre els morts aquell que viu? [...]

Déu ens demana que mirem la vida com Ell la mira, que sempre veu en nosaltres un nucli de bellesa inesborrable. En el pecat, Ell veu fills que cal elevar de nou; en la mort, germans per

ressuscitar; en la desolació, cors per consolar. No tinguis por, per tant, el Senyor estima la teva vida, fins i tot quan tens por de mirar-la i viure-la. [...]

Ell et diu: no estàs sol, confia en mi. Jesús és un especialista en transformar les nostres morts en vida, els nostres dols en danses. Amb Ell també pots ser Pasqua, és a dir, pas: el pas del tancament a la comunió, de la desolació al consol, de la por a la confiança. No ens quedem mirant a terra amb por, mirem Jesús ressuscitat, la seva mirada ens infon esperança perquè ens diu que som estimats i que, malgrat tots els desastres que podem fer, el seu amor no canvia. Aquesta és la certesa no negociable de la vida: el seu amor no canvia. [...]

Les dones porten les aromes a la tomba, però temen que el viatge sigui en va, perquè una gran

pedra segella l'entrada del sepulcre. El camí d'aquelles dones és també el nostre camí. Fa la impressió que tot en ell acabi estavellant-se contra una pedra: la bellesa de la creació contra el drama del pecat; l'alliberament de l'esclavitud contra la infidelitat a l'Aliança; les promeses del profeta contra la trista indiferència del poble. Passa el mateix en la història de l'Església i en la de cadascun de nosaltres: sembla que el camí que es recorre mai arriba a la meta. Avui, però, hem descobert que el nostre camí no

és en va, que no acaba davant d'una pedra funerària. Una frase sacseja les dones i canvia la història: per què busqueu entre els morts aquell que viu? (Lc 24,5) [...] Deixem que el Ressuscitat ens transformi, donem al qui Viu el lloc central a la nostra vida Busquem-lo a Ell en tot i per sobre de tot. Ell ve a fer-ho tot nou. Amb Ell ressorgirem.

papa FRANCESC
extret de l'homilia
de la vetlla Pasqual

L'entrevista .....

Continuem amb la dinàmica de donar a conèixer, a través del Full Informatiu, persones de la nostra comunitat, aquesta vegada li ha tocat a

LA FAMÍLIA GARRIGOSA COBOS (Francesc, Pili, Marta i Natàlia)

Ressenya biogràfica

FRANCESC: Vaig néixer a Barcelona el 1963 i sóc el petit de sis germans. El pare va morir quan jo tenia 6 anys. Sóc músic. Dels 10 als 14 anys vaig formar part de l'Escolania de Montserrat tot i que, degut a haver-hi tingut dos germans, amb la família ja pujava setmanalment a Montserrat des de l'edat de 2 anys. Vaig fer estudis de música al Conservatori Municipal de Barcelona i de cant a la Guildhall School of Music de Londres. Durant 25 anys vaig formar part de La Capella Reial de Catalunya i en fa més de 15 que sóc professor de cant de l'ESMUC.

PILI: Vaig néixer a Pforzheim (Alemanya) el 1965, degut a que els meus pares varen emigrar i es van conèixer en aquesta ciutat. Cap als 6 anys vaig tornar a Catalunya, i vaig viure a Tarragona. La mare va morir quan jo tenia 13 anys. Vaig cursar estudis d'educadora de Llar d'infants i paral·lelament vaig estudiar piano al Conservatori de Tarragona. Des de fa 13 anys treballo de Tècnic d'Educació Infantil a l'escola pública.

Ens vam conèixer el 1994, quan vam coincidir en un concert. El 1998 ens vam casar a Montserrat, oficiant la cerimònia l'Abat Cassià. Després d'un període vivint a Tarragona, des de fa uns 15 anys residim a Sant Esteve de Palautordera.

Tenim dues filles, la Marta (17 a.) i la Natàlia (15 a.).

Des de quan coneixeu Sant Pere de les Puel·les?

FRANCESC: L'any 1972, quan el meu germà Jordi acaba la seva estada a l'Escolania, feia ja 7 anys que la família pujava setmanalment a Montserrat, i la mare buscava on anar els diumenges a missa i que fos del tarannà montserratí, o millor dit benedictí. El meu germà gran li parlà de Sant Pere, i des d'aleshores (tenia 9 anys), que no he deixat de venir (exceptuant el període a l'Escolania).

Pili: Vaig conèixer Sant Pere a través d'en Francesc, ja que jo anava a la parròquia de Sant Francesc de Tarragona, que és on vivia.

Les nostres filles van ser batejades aquí i des d'aleshores també han format part de la comunitat. És també aquí, a Sant Pere de les Puel·les on, en la festivitat de la Pentecosta de 2011, van celebrar la primera comunió.

Què és per a vosaltres Sant Pere de les Puel·les?

La comunitat de monges benedictines de Sant Pere de les Puel·les, amb la seva manera de ser oberta al món i respectuosa, és el nostre punt de referència en la nostra vida com a cristians.

El seu acolliment fa que ens sentim part d'aquesta família que, a més de la comunitat de monges, també formen els laics que ens trobem els diumenges.

Ens sentim ajudats en la pregària i en l'aprofundiment de la fe, a la vegada que ens és una guia per a les creences i valors en l'àmbit familiar. I és per això que no solament ens sentim estimats, sinó que estimem molt a la comunitat de monges i les portem al cor.

És Pasqua

Joiósament ens adrecem la nostra felicitació compartida perquè ja és **PASQUA**, festa de la **Llum**, festa de la **Vida**. Jesús ha ressuscitat i viu avui en nosaltres. Diguem-nos-ho amb convicció, decisió i confiança: **BONA PASQUA DE LLUM i DE VIDA!**

Llum que ens arriba d'un missatge d'esperança i ens fa clara la mirada. I amb ella podem fruit de la bellesa de la natura: les flors dels nostres jardins, carrers i balcons; les onades de les nostres platges; les variades tonalitats que adquireixen al llarg del dia núvols, valls i muntanyes. Podem fruit de la presència dels qui ens acompanyen en la ruta. Podem copsar en els ulls de qui ens parla i amb qui parlem, la profunditat de l'ànima, l'expressió dels sentiments, la tendresa de les emocions.

Vida que ens permet compartir missatges, sentiments i emocions. Vida que ens permet fer camí amb joia, tot avançant amb cants i danses. Vida que ens permet intercanviar salutacions afectuoses, somriures lluminosos, encaixades amicals, converses profundes i cordials.

Llum i Vida que poden restar enfosquides quan el dubte, el dolor, la malaltia o l'angoixa aclaparen el nostre cor. En aquestes circumstàncies tinguem ben segur que ens acompanya sempre la pregària d'aquesta nostra comunitat. I si és el cas, i és al nostre abast, també podrem trobar una ajuda més propera i necessària: una mirada amable, una abraçada cordial, unes paraules sinceres d'ànim i de consol. Els qui compartim la vivència tan intensa i profunda com la fe, també podem compartir raconets dels nostres cors, ja que l'Amor ens hi empeny.

La nostra comunitat de monges ha sembrat la llavor de l'acollida, de l'acompanyament i del consol. Llavor que continua conreant amb delicadesa i estimació. Llavor que creix esponerosa i ha donat i continua donant fruits d'amable convivència i fidel complicitat.

Monges estimades, us ho agraïm ben de cor. Els qui ens aixopluguem en aquest temple, en aquest monestir ens hi trobem molt ben acollits, acompanyats, consolats. El vostre missatge i testimoni perdura i perdurarà: estigueu-ne ben contentes. Us estimem. Us necessitem ben a prop. Sou l'Icona de Llum i de vida.

CATERINA SEGARRA I VICENÇ CASAS
amics de Sant Pere de les Puel·les

∴ Amb ulls de dona

No tinguem por

Quantes vegades, en el decurs de la nostra vida, tenim necessitat d'aferrar-nos a vells comportaments, malgrat ens perjudiquin, per por. Podem arribar a trobar poderoses raons intel·lectuals per justificar la nostra manca de decisió, però en realitat, al darrere de tots els raonaments, no hi ha més que una por immensa a nosaltres mateixos, a allò que no controlem, a allò, en definitiva, que desconeixem.

Una de les causes de la por és la manca d'acceptació de la realitat, que ens impedeix acceptar-nos tal com som, acceptar els altres i, alhora, ens incapacita per acceptar les coses que s'esdevenen. Veiem present i futur, no com una col·lecció d'oportunitats de creixement, sinó com perills amenaçadors, curses insuperables o catàstrofes assegurades. Tot plegat, sense adonar-nos que allò que veiem fora de nosaltres no és pas la realitat, sinó una projecció del nostre estat interior. No podem veure fora de nosaltres res que no tinguem dintre, per tant hem de ser conscients que la nostra percepció de la realitat no és més que una fotografia del nostre estat mental i, en la mesura que pacifiquem la nostra ment, la percepció del món canvia en el mateix sentit que nosaltres.

La por, doncs, és un fantasma de la ment que ens paralitza i del qual només ens en podem despendre quan siguem capaços de llençar-nos a la piscina, des de la confiança absoluta que estarà ben plena d'aigua, des d'aquella confiança que ens amara quan sabem que estem en bones mans. La confiança ens dóna la seguretat necessària per encarar totes les dificultats sabent que no estem sols, que mai no ho hem estat i que mai no ho estarem.

Ni tot és un desastre, ni res en aquesta vida és perquè si. De tots els moments viscuts, en podem extreure un ensenyament. I, curiosament, els moments difícils són els mestres més genials, si els sabem aprofitar.

Cadascun de nosaltres posseeix el seu bagatge, personal i intransferible, d'oportunitats i d'amenaçes. Tots estem progressant per un

camí de creixement del qual tots, absolutament tots, en sortirem amb un *cum laude*. El camí serà més fàcil o més difícil, depenent de la capacitat de cadascú per veure la vida com un conjunt d'oportunitats o com un dissortat cúmul d'inconveniències. Som lliures d'escollir la nostra manera de viure. De nosaltres depèn el gaudi apassionat del present o l'empresonament constant en el passat i en el futur, que només duu patiment.

Està escrit: «No tingueu por» (30 vegades a l'Antic Testament i 12 vegades al NT); «No tinguis por» (55 vegades a l'AT i 12 vegades al NT). Una de les que més m'agrada: «no tingueu por dels qui maten el cos i després ja no poden fer res més» (Lc 12,4).

Buidem la nostra ment de prejudicis, cerquem la pau en el silenci i encarem la vida amb la confiança absoluta que ens posarà al davant allò que més ens convé i, quan així sigui, caminem amb el convenciment de ser éssers privilegiats en un món que se'ns ha regalat per gaudir-ne.

REGINA FERRANDO I FERRAN

Des del testimoniatge

DES DE LA PRESÓ:

«QUE LA CULTURA HO INUNDI TOT»

Missatge de Jordi Cuixart per a la Diada de Sant Jordi

Estimadíssims socis,

Avui serà d'aquells dies especials on sortir al carrer es converteix en una acte de militància en la tendresa. Cultura i passió de viure l'amor en plenitud; síntesi del caràcter d'una societat forjada a base de molta autoestima col·lectiva.

A tots els escriptors del món: gràcies, mil gràcies per fer-nos l'existència una mica més feliç amb les vostres creacions, amb un record ben especial per tots aquells autors que pateixen més durament la repressió i en especial per les autores sempre triplement represaliades.

Als qui emparen la llengua catalana per compartir els seus llibres: un fort reconeixement, ja que, com deia Federico Fellini, «cada idioma és una manera diferent de veure la vida», ni millor ni pitjor, senzillament una més, que ens fa rics en la diversitat i per això volem poder viure, també, en català, amb tota normalitat.

Avui passarem el dia envoltats de jutges i fiscals que amb la seva malaptesa evidencien com d'important és la cultura com a eina de tolerància, convivència i transformació social. Les seves excel·lentíssimes nimietats, entre paraigües i la criminalització del dret —i el deure!— a protestar, estan fonamentades en una manca històrica de cultura democràtica dels poders de l'Estat.

Però, sigui quin sigui el resultat del judici o del 28-A, hem d'assumir, com explica Chomsky, que sempre hi ha un instint innat en la condició humana que ens mena cap a la llibertat i que sempre hi ha oportunitats per millorar el món.

Soc molt conscient que el meu lloc ara mateix és a la presó, denunciant la injustícia de la vulneració de drets fonamentals i que la coherència m'obliga a assumir plenament la meva responsabilitat en el convenciment que el dret de vot es conquereix votant. Però no renunciaré mai a continuar construint la meva família, sigui en les circumstàncies personals que sigui, com a missatge de vida i esperança.

Quan no hi ha sessió al Tribunal Suprem, els presos polítics sovint aprofitem per, bo i prenent el sol al banc del pati del mòdul, intercanviar opinions dels llibres que llegim, comentaris que després compartirem amb la Carme i la Dolors. Moments de distensió que ens reafirmen en la certesa que llegir ens fa més lliures, també des de dins la presó.

Que la cultura ho inundi tot! Sempre endavant!

JORDI CUIXART
President d'Òmnium Cultural
Presó de Soto del Real, 22 d'abril del 2019

SOM PASQUA

Som Pasqua quan mirem l'altre sense recels ni malfiances.
Som Pasqua quan sabem perdonar setanta vegades set.
Som Pasqua quan ans apropem als altres amb un cor net.
Som Pasqua quan enderroquem murs que ens separen
i quan construïm ponts.
Som Pasqua quan obrim camins d'esperança i de pau.
Som Pasqua quan, amb la nostra vida,
som signes de comunió i de fraternitat.
Som Pasqua quan sembrem llavors de comunió,
de compassió i de pau.
Som Pasqua quan estimem sincerament, de debò, i a tothom,
sense diferències, sense exclusivismes,
sense excloure cap germà.
Som Pasqua quan saps eixugar les llàgrimes dels qui ploren
i consolar l'entristit.
Som Pasqua quan sabem portar i compartir
les càrregues d'aquells que ja no poden més.
Som Pasqua quan tenim la humilitat al cor.
Som Pasqua quan ens desfem de lligams que ens esclavitzen
i que esclavitzen els germans.
Som Pasqua quan tenim els ulls i el cor lliures de prejudicis
i de rancors.
Som Pasqua quan lluitem per la justícia i per la llibertat.
Som Pasqua quan assenyalem als altres, Jesús, el Senyor.
Som Pasqua quan, malgrat la nit i la foscor de la vida,
esperem l'albada que ens porta el sol que ve de l'Orient.
Som Pasqua quan alcem els qui han caigut
i ajudem a caminar els qui es trobem al marge del camí.
Som Pasqua quan, tot i l'aridesa i la duresa de la vida, continuem
avançant, sempre endavant, ESTIMANT i deixant-nos estimar.

JOSEP MIQUEL BAUSSET